

være det ærede Medlems Alvor, hvad han sagde om Alberti, og saa mindede han om de Obstruktionstaler, der vare holdte her under Pryglelovsdebatten, og sagde, at det kunde heller ikke være Alvor. Nu viser det sig, at den Obstruktion, vi dreve, var udmærket: den forhindrede dog i et helt Aar, at Prygleloven blev til Lov. Men hvis denne Obstruktion havde gjort den Nytte, der var tilsigtet med den, vilde den ikke alene have befriet os for Prygleloven, men den vilde have befriet os for Alberti. Der er aldrig i den danske Rigsdag givet saa fortrinlige og udmærkede Bidrag til Udrensning af det offentlige Liv som de Taler, der bleve holdte under denne Obstruktion. De ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og jeg holdt nogle særdeles fortrinlige Taler. Det var Alvor for os, men det vilde man ikke tro. Jeg beklager, at Situationen den Gang var saadan, at vi vare nødte til at lave, hvad man kalder Obstruktion, men, som sagt, hvis den tilsigtede Virkning var opnaaet, vilde det have været et udmærket Stykke Arbejde, og saa vilde nogle af de Mænd, som nu skulle til at forlade Ministerstillingen og, uanset hvad vi end kunne mene om dem i Politik, dog indenfor deres Parti repræsentere Dygtighed og Energi, og som gennem Aarene have udfoldet et meget stort Arbejde, ikke være faldne.

Lad det da blive den Lære, vi drage af denne Sag, at man for Fremtiden ikke alene hører paa de begrundede Angreb, der rettes, og ikke gør, saaledes som den højtærede Forsvarsminister og enkelte andre Ministre have gjort, naar en Mand i offentlig Stilling anklages, nemlig beordre ham til at anlægge Søgmaal mod den, der har anklaget ham, for derigennem er det ikke muligt at faa den fulde Sandhed tilvebragt. Der maa kræves en Undersøgelse fra det offentliges Side. Det er mit Haab, at den Regering, der kommer, vil rense ud af det offentlige Liv alt, hvad der er skørnet. Det, som ikke dur, de Mænd, som enten have misbrugt de Stillinger, de have haft, eller ikke været dem voksne eller ogsaa have faaet dem ikke for deres Dygtigheds eller Hæderligheds Skyld, men fordi de vare gode Venner med denne eller hin Mand, de maa renses ud. Der er talt om det tragiske i den Skæbne, der har ramt enkelte betydelige politiske Førere. Jeg vil sige, at i dette Øjeblik

er der Hundreder af fattige Børn i Danmark, der lide hver eneste Dag, fordi man som Opdrager for dem har ansat og taaler Personer, der Aar igennem have mishandlet dem. Lad det nu høre op! Nu maa der gribes ind med fast Haand, nu maa disse Personer fjernes, som indtil Dato under den tidligere Justitsministers sikre Lejde have kunnet skalte og valte, som de vilde. Og jeg føjer hertil: Lad os faa en Udrensning i vor Dommer- og Embedsstand af de Personer, der ere blevne angrebne, og som ikke have kunnet rense sig, lad os faa en Udrensning af de Embedsmænd, som ikke have kunnet nøjes med deres velaftagne Embeder, men til disse have føjet mange forskellige Bestillinger, saaledes at de ikke kunne bestride deres Embede. Det maa ikke kunne siges, saaledes som det er blevet sagt i denne Sal, at f. Eks. Statsgældsdirektøren ved Siden af sin Stilling, der giver ham, saa vidt jeg ved, en halv Snes Tusinde Kroner om Aaret, repræsenterer en Række af Aktieselskabsbestyrelser. Det maa ikke kunne finde Sted, vi maa sige: Saadan noget maa ophøre. Ikke alene Ministrene maa ophøre med at blande Forretning og Politik sammen, men ogsaa de mange, som det offentlige betror vigtige og ansvarsfulde Stillinger, maa nøjes med dem, og de andre Embeder og Stillinger, de faa, maa være saadanne, at de ikke i særlig Grad lægge Beslag paa deres Arbejdskraft.

Jeg vil, inden denne Debat gaar til Ende, benytte Lejligheden til at udtale et personligt Ønske — jeg tror, det falder sammen med mange andres —, nemlig Ønsket om, at den nuværende Kultusminister maa gaa sammen med de andre, og jeg skal sige hvorfor. Fordi denne Mand, om end ikke direkte kompromitteret i Alberti-Affæren, alligevel er den Mand indenfor det nuværende Ministerium, som Demokratiet ser hen til med mindst Tillid. Det var paa Kultusministerens anbefaling, at Kolding-Hansen blev kongevalgt, og jeg tager vist ikke fejl, naar jeg gaar ud fra, at den højtærede Kultusminister — jeg haaber, det er sidste Gang, jeg faar Anledning til at bruge denne Betegnelse i Forbindelse med det ærede Medlem for Koldingkredsen — har bidraget sit til at forhindre en kriminel Undersøgelse af Kolding-Hansens Affærer. Jeg udtaler Haabet om, at naar den nuværende Kultusminister gaar sin Vej, vil denne kriminelle Undersøgelse finde Sted, og jeg forlanger det. Jeg stiller Krav om, at de